

Іакова: дай ми чада: а ако ли не, азъ умирамъ.

2 И распалисе гнѣво на-Іакова върхъ Рахиль, и рече: да ли (самъ) азъ вмѣстѣ Бога, Кейто те лиши ѿ плодъ утробенъ?

3 И она рече: ето рабата ми Валла: влѣзни кодъ нея, и ще роди на колѣната ми, за да придобыемъ и азъ чада изъ нея.

4 И даде мѣ Валла рабата си за женѣ: и влѣзна Іаковъ кодъ нея.

5 И заче Валла, и роди сынъ на Іакова.

6 И рече Рахиль: Богъ ме съди, и чѣ и гласятъ ми, и даде ми сына: за това нарече името мѣ Данъ (съдѣя).

7 И заче пакъ Валла, рабата на-Рахиль; и роди вторыятъ ѿ сынъ на Іакова.

8 И рече Рахиль: силна борва се корихъ сосъ сестрѣ ми, и надвихъ: и нарече името мѣ Нефали (борва).

9 А когато видѣ Ліа че престана да ражда, зема Зелфѣ рабата си, и даде на Іакова за женѣ.

10 И Зелфѣ, рабата на-Ліѣ, роди сынъ на Іакова.

11 И рече Ліа: благополучіе прихожда: и нарече името мѣ Гадъ (благополучіе).

12 И роди Зелфѣ, рабата на-Ліѣ вторыятъ ѿ сынъ на Іакова.

13 И рече Ліа: блажена азъ, защото ще ме ублажаватъ женыте: и нарече името мѣ Асирѣ (блаженъ).

14 И отиде Рѣвинъ во дните на-житната жатва, и намѣри въ полето мандрагоры, и донесе ги на Ліѣ майка си. А Рахиль рече на Ліѣ: дай ми, молимъ, ѿ мандрагорыте на-сына ти.